

Vaccinatie op maat

De ontwikkelingen van de kennis in de diergeneeskunde veranderen snel. Elementaire kennis van het lichaam van huisdieren, nieuwe ziektebeelden, andere behandelmethoden en onderzoeken naar de effectiviteit van behandelingen die al langer worden verricht, zorgen er voor dat de adviezen voor behandelingen veranderen en wel in een snel tempo.

Onderzoek

Zo wordt er ook veel onderzoek gedaan naar vaccinatie bij huisdieren. Wat is noodzakelijk om te vaccineren en wat niet. Dit is mede afhankelijk van het land waar je woont en hoe groot de kans is dat uw huisdier een infectie op kan lopen. De laatste jaren is er ook steeds meer onderzoek gedaan naar de lengte van bescherming van uw dier tegen een ziekte als de basis vaccinatie goed is uitgevoerd. Doordat er steeds nieuwe onderzoeken worden gedaan wordt het advies ook steeds bijgesteld. Waar er enige tijd geleden nog vanuit werd gegaan dat het bepalen van de hoeveelheid antistoffen in het bloed enkel in gespecialiseerde laboratoria mogelijk was, is het nu mogelijk om deze bepalingen in ons eigen laboratorium uit te voeren met eenzelfde betrouwbaarheid als in de gespecialiseerde laboratoria, door het gebruik van speciale meetapparatuur.

Adviezen bij de hond

Vooraf bij de hond zijn de ontwikkelingen met betrekking tot vaccinatie het meest duidelijk merkbaar. Het op maat vaccineren van de hond heeft nu dan ook een nieuwe wending genomen. Een aantal adviezen blijft gelijk. Zo dient uw hond jaarlijks tegen Leptospirose (ziekte van Weil) gevaccineerd te worden, de werkzaamheid is nog steeds maar een jaar. Het vaccineren tegen kennelhoest, indien bescherming hiertegen gewenst is, dient ook jaarlijks te gebeuren. Tegen hondenziekte, Parvo en adenovirus worden honden een keer per 3 jaar gevaccineerd. Het is de vraag of dit ook noodzakelijk is om het na 3 jaar wederom te herhalen. Door het meten van de hoeveelheid antistoffen in het bloed (titerbepaling) tegen deze ziekten is het mogelijk om te kijken of vaccinatie nodig is.

Vaccinatieschema

Het oude vaccinatieschema kan volgens bepaalde immunologen nog steeds gehandhaafd blijven, maar indien we ons huisdier niet willen belasten met onnodige vaccinaties is het bepalen van antistoffen een goede oplossing. Aan de hand van de hoogte van het aantal beschermende stoffen (titer) kan bepaald worden of het dier gevaccineerd dient te worden, na een jaar opnieuw getest of over 3 jaar pas weer getest hoeft te worden. Het bepalen van de titer kan alleen tegen hondenziekte, Parvo en adenovirus.

Titerbepaling

Voor welke groep honden is titerbepaling een zeer waardevolle aanvulling:

- dieren met een overgevoeligheid reactie op vaccins
- dieren met een auto-immuunziekte of chemotherapeutica gebruiken
- dieren waarvan niet bekend is of ze gevaccineerd zijn

Daarnaast is het een waardevolle aanvulling om te kijken of bij een pup de basisvaccinatie voldoende antistoffen heeft opgewekt om dat hij wederom gevaccineerd zou moeten worden.

Indien uw hond voldoende meetbare antistoffen in zijn lichaam heeft, verstrekken wij u een bewijs dat uw hond een positieve titerbepaling heeft gehad en is deelname aan bijvoorbeeld shows en toegang tot pension of asiel mogelijk voor de periode van 1-3 jaar, dit afhankelijk van de hoogte van de antistoftiter.

Conclusie

Samengevat de momenten van meten van de antistoffen:

- bij pups tussen een leeftijd van 16-26 weken om te controleren of de basisvaccinatie voldoende antistoffen heeft gegenereerd
- leeftijd van 1 jaar en 3 maanden als de hond normaal zijn 1 jaar booster vaccin zou krijgen. Op dit moment (januari 2017) is nog niet helemaal duidelijk of het toch niet verstandig zou zijn om de booster vaccinatie te geven, omdat er onvoldoende wetenschappelijk bewijs is om er vanuit te gaan dat de hond op 1 jaar leeftijd voldoende lang zijn afweerstoffen op peil kan houden tot aan de volgende titerbepaling
- Dieren van 3 jaar en ouder, 3 jaar na de laatste cocktailenting.
- Daarna met een interval van 1 tot 3 jaar, dit afhankelijk van de gemeten antistoftiter.

Discussie over titerbepaling bij pups

Over de titerbepaling bij de volwassen hond zijn de meningen van onderzoekers inmiddels eensluidend, echter bij de pups die nog niet gevaccineerd zijn, is er veel onenigheid tussen voor- en tegenstanders.

Even de feiten op een rij. De pup krijgt via de eerste melk van moeder antistoffen mee tegen tal van ziekten. O.a. tegen hondenziekte en parvo. Nu zijn deze antilichamen (maternale antilichamen) na bepaalde tijd niet meer toereikend om de ziekte tegen te houden en dient een pup zelf antistoffen te gaan produceren. De afweer die de pup zelf gaat maken zijn niet alleen meetbare antistoffen, het lichaam gaat ook cellen in het lichaam voorbereiden om een mogelijk infectie te lijf te gaan. Deze laatste afweer heet cellulaire afweer en deze is niet te meten.

Dus als we bij pups die niet gevaccineerd zijn de antistoftiter gaan bepalen dan moeten we realiseren dat we enkel te maken hebben met deze antistoffen en er geen cellulaire afweer aanwezig is. Het aanhouden van dezelfde normen als bij volwassen gevaccineerde honden, waarbij de cellulaire afweer ook geactiveerd is, kan gevaarlijk zijn. Want wanneer zijn de antistoffen zo laag dat de pup geen risico loopt op overlijden bij een besmetting en toch een goede respons geeft op een vaccinatie? Hier zijn nog geen betrouwbare proeven voor gedaan.

MSD, fabrikant van o.a. vaccins voor de hond geeft aan dat het gevaarlijk is om te wachten tot de maternale immuniteit ver is afgenomen. Het advies blijft om de pups op 6 weken leeftijd te vaccineren, het vaccin is speciaal ontwikkeld om door de maternale immuniteit heen te breken en het lichaam van de pup naast antilichamen ook cellulaire afweer te laten opbouwen.